

Р Е Ш Е Н И Е

№14

гр.Перник, 20.01.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г.*** к.н.а.х.д. № 373/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63, алинея 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от „***” ПАД против решение № 310 от 07.11.2011г. на Районен съд-Радомир, постановено по НАХД № 428 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 23-2302737 от 28.04.2011г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – София област, издадено срещу „***” АД, с което за нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв..

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд-Радомир е неправилно и незаконосъобразно. От касационния съд се иска да отмени първоинстанционното решение и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител ю.к. К.*** заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ” – София област не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна. Излага съображения за допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание още при съставяне на АУАН, които не могат да бъдат санирани на по-късен етап. Предлага решението, с което е потвърдено наказателното постановление да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което бъде отменено наказателното постановление.

Съдът като съобрази наведените в жалбата оплаквания, събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема от фактическа и правна страна за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и е

допустима. В същата е наведено оплакване за незаконосъобразност и постановяване на обжалваното съдебно решение в противоречие с материалния закон. Разгледана по същество е основателна, но по съображения различни от изложените в нея.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд неправилно е приел, че в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на санкционираното дружество.

На първо място съставения АУАН № 23-2302737/30.03.2011 г., срещу “****” ПАД, представлявано от А.П. М.*** и Е.Т.Е.***-изпълнителни директори не е връчен на посочените лица съгласно разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН. Акта е връчен на В. И. Д.***-упълномощен представител, с пълномощно регистрационен № 192/07.02.2011 год. на нотариус Б. К.***, нотариус с район на действие РС-Радомир и той е положил подпис като нарушител. Според приложеното по делото пълномощно В. И. Д.***, е упълномощен да: “представя документи и дава сведения за “****”ПАД на Дирекция “Инспекция по труда” – Софийска област, както и да получава и подписва документи издадени от същата.” Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500 лева, за нарушение по чл.245, ал.1 от КТ във връзка с чл.414, ал.1 от КТ.

Настоящата инстанция намира, че неправилно АНО е предявил АУАН на пълномощник на дружеството. Обстоятелството, че административно наказателната отговорност не може да бъде ангажирана по пълномощие не е отчетено от въззивният съд, като това е довело до неправилен краен извод за законосъобразност на наложената санкция.

От събраните писмени доказателства е видно, че актът за установяване на административното нарушение е съставен в присъствието на упълномощено лице, без да е предявен за подпис на нарушителя. Не е спазена процедурата, предвидена в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН въвежда по императивен начин изискването за съставяне на акта в присъствие на нарушителя и само при наличие на посочените в ал. 2 на чл. 40 от ЗАНН, условия може да се състави в негово отсъствие: когато нарушителят не може да се намери или пък след покана не се яви. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, без да са налице условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за това, т. е. представителя на работодателя - субект на административно наказателната отговорност да е бил поканен да се яви за съставяне на акт за нарушение е в нарушение на чл. 40, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т. 8 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. По делото не се съдържат данни акта да е предявен или връчен на нарушителя лично, или екземпляр от него да е изпратен по пощата с обратна разписка, или чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта или в интернет страницата на съответната дирекция, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 3 от КТ.

Нарушението на тези правила е съществено, тъй като води до ограничаване на правото на защита на дружеството жалбоподател и не биха могли да се санират в последващ стадий на административно-наказателното производство. Връчването на АУАН на нарушителя, в конкретния случай това са изпълнителните директори на “****” ПАД, цели да гарантира възможност да се запознае със съдържанието на АУАН, да изложи обяснения или възражения по него, както и да направи такива в законоустановеният срок по чл. 44 от ЗАНН от подписване на акта. Безспорно посочените императивни разпоредби свързват връчването на акта и подписването единствено и само с нарушителя-административно-наказателноотговорното лице, т. к.

всички последващи права и задължения са свързани с него, най-вече реализирането на правото му на защита в пълен обем. Налице е съществено нарушение чрез невръчването на акта на нарушителя. Актосъставителят е длъжен на основание разпоредбата на чл. 43 ал. 1 от ЗАНН, след съставяне на АУАН да го предяви на нарушителя да се запознае със съдържанието му и да го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН ако се установи, че актът не е бил предявен на нарушителя, наказващият орган го връща веднага на актосъставителя. Този съществен порок /липса на предявяване на АУАН на нарушителя/ не е констатиран от въззивния съд, и този порок сам по себе си е достатъчно основание да бъде отменено обжалваното наказателно постановление. Невръчването на акта не е от нарушенията, които могат да бъдат санирани по реда на чл. 53 от ЗАНН, понеже води до тежко ограничаване на правото на защита на лицето, чиято административно-наказателна отговорност се ангажира, а подобно нарушаване на правото на защита на свой ред води до опорочаване на цялата административно-наказателна процедура и съответно до отмяна на издаденото наказателно постановление. Делегиране на права по пълномощие не може да породи годни правни последици, предвид изискването за запознаване със съдържанието на акта, правото на обяснения и възражения. Упълномощаването на Валентин Дрехарски по представеното пълномощно, има характер на общо, по което пълномощника няма представителни права на изрично упълномощен да представлява “****” ПАД, при подписване на акт за установяване на административно нарушение.

Пълномощното касае предоставянето и приемането на документи във връзка с извършваната проверка от АНО, но в никакъв случай не може да се тълкува разширително и в представителната власт на упълномощеното лице да се включва по силата на тълкуване и да приема административно наказателното обвинение.

При тези съображения настоящият състав приема, че в хода на административно наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непредявяване на акта на нарушителя, което е пречка за издаване на законосъобразно наказателно постановление. Нарушаването на императивните разпоредби на ЗАНН е довело до опорочаване на цялото административнонаказателно производство, което не е отчетено от районния съдия.

На следващо място не се подкрепя от приетите писмени доказателства фактическата обстановка, която е възприел първоинстанционния съд и въз основа на която е извел правните си изводи, доколкото ги има. Това е така, защото на 26.01.2011 г., на 03.02.2011 г. и на 10.02.2011 г. е извършена проверка по документи на “****” ПАД и с протокол е предписано на дружеството работодател съгласно §1 от ДР на КТ при изпълнение на трудовите задължения от страна на работника, да се гарантира изплащане на трудовото възнаграждение в размер на 60% от brutното трудово възнаграждение на Георги Иванов Петков на длъжност “фрезист-координатчик”, но не по-малко от минималната работна заплата установена за страната за месец **февруари** 2010 г.. Предписанията са оформени под № 1 и касаят месец **февруари** 2010 г..

За нарушението е съставен АУАН № 23-2302737/30.03.2011 г., срещу “****” ПАД, представлявано от А.П. М.*** и Е.Т.Е.***-изпълнителни директори. В акта е посочено, че “****” ПАД не е гарантирало изплащането на трудовото възнаграждение в размер на 60% от brutното трудово възнаграждение на Г. И.*** на длъжност “фрезист-координатчик”, но не по-малко от минималната работна заплата установена за страната за месец **октомври** 2010 г., с което не е изпълнило предписание № 1 дадено с протокол за извършена проверка на 26.01.2011 г., на 03.02.2011 г. и на 10.02.2011 г.. Предписание № 1 касае месец **февруари** 2010 г.. Протокола за извършена проверка е неразделна част от административната преписка и въз основа на него е установено нарушението, за

което е издадено оспорваното наказателно постановление. В проведеното открито съдебно заседание на 18.10.2011г. районния съд е изслушал свидетелите Н.*** и В.***. Същите под страх от наказателна отговорност са свидетелствали за извършено нарушение касаещо месец **април** 2010г.. Приел е, че показанията им потвърждават констатациите изложени в АУАН. Налага се убеждението, че районният съд не изяснил предмета на спора въз основа на което е установявал фактическа обстановка, която не кореспондира с писмените и гласни доказателства. Налице е съществено процесуално нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление и на това основание.

С оглед изложените съображения, настоящият състав, при извършената проверка по чл. 218 АПК, намира атакуваното решение за неправилно и като такова следва да бъде отменено. Пороците му съставляват съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат поправени пред касационната инстанция или чрез връщане за ново разглеждане от друг състав. Поради това, решението следва да бъде отменено изцяло, поради съществени нарушения на процесуални правила и постановено друго, с което се реши делото по същество с отмяна на издаденото наказателно постановление.

Мотивиран така, касационен състав на Административен съд гр.Перник,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 310 от 07.11.2011г. на Районен съд-Радомир, постановено по НАХД № 428 по описа на Районен съд-Радомир за 2011г., вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2302737 от 28.04.2011г., издадено от Е. И. А.*** – Директор на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” гр.София, с което на “****” ПАД, в качеството му на работодател по смисъла на §1,т.1 от ДР на КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.